

"Ваш син загинув як герой": сім'я Синявських із Тростянця на Сумщині розповіла історію сина і нареченого

[Анна Книш](#)

[Вікторія Грамм](#)

Скоро два місяці, як родина Синявських з [Тростянця](#) прокидається без сина, брата і нареченого. Життя 29-річного Дениса обірвалося на російсько-українській війні 15 січня. Вдома все нагадує про нього: світлини, свічки, його речі. Нагадує родині про захисника і цей малінуа на ім'я Лайк.

Антон Синявський з Лайком. Суспільне Суми

“Цього собаку ми з Денисом взяли в Сумах. Він дуже хотів цю породу, горів нею, ми об'їздили багато сіл і міст. Їх було багато в вольєрі, Дениска побачив цього демона маленького і сказав: “Це він”. Ми його взяли, зараз йому 4 роки. Дуже вони любили один одного, Денис його дресував. Залишився він у нас як пам'ять про Дениску”, – згадує Антон Синявський, брат Дениса.

Антон Синявський з Лайком. Суспільне Суми

Народився Денис 4 серпня 1995 року, розповідає його мама.

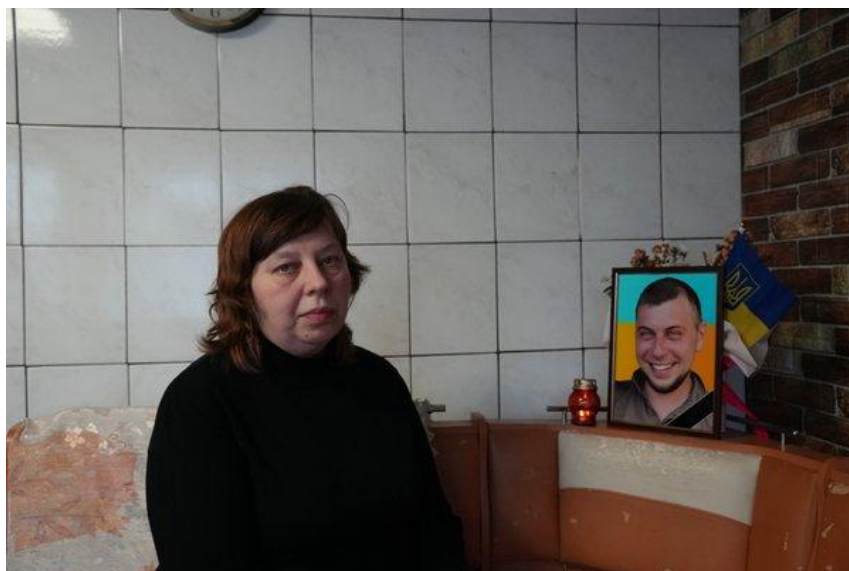
“Навчався в першій школі, закінчив її, пішов в коледж харківський. І пішов далі на заочне навчання в Харківський університет Повітряних Сил ім. Кожедуба. Він був шабутною дитиною, мав багато друзів, кумів, усі його любили і поважали”, – говорить Ірина Синявська.

Фото і нагороди Дениса Синявського. Суспільне Суми

У 2015 році Денис паралельно з навчанням служив за контрактом в охтирській військовій частині.

“Ми дуже переживали, бунтували, він сказав: “Я піду”. Потім одного разу каже: “Я їду в АТО”. Ми були в шоці, але треба – значить їдь. Три роки ночами не спали, переживали, потім контракт закінчився і він пішов працювати на залізну дорогу”, – додає Ірина.

Ірина Синявська. Суспільне Суми

У 2017 році Дениса нагородили нагрудними знаками “За вірцевість у військовій службі” 3 ступеня, “За оборону рідної держави”, “Учасник АТО”. Коли у 2022 році на Сумщину зайшли російські війська, чоловік пішов у військкомат, але не встиг – містом вже їхали російські танки.

Після звільнення Тростянця від окупації Денис став до військової служби. Служив сапером групи інженерно-саперної роти інженерно-саперного батальйону 91-го окремого Охтирського полку підтримки. Ірина Синявська говорить: про військові будні син розповідав мало, надсилав голосові повідомлення, в яких стверджував: усе добре.

Олександр Синявський. Суспільне Суми

“Денис був асом-пілотом “вампіра”. Він був ас, сказав: “Я переходжу в цю групу, будемо відстоювати незалежність”. Вони стояли біля витоків цієї групи, яка починалася тільки. Вони навчали молодих хлопців, тому що керувати “вампіром” не так легко”, – пояснює Олександр Синявський, батько Дениса.

Востаннє Денис приїжджав додому в відпустку напередодні Нового року. З нареченою Інною поїхали на відпочинок. Потім проводив час з родиною в Тростянці. Це були незабутні моменти, ділиться мама. Денис часто зустрічався з похресниками.

Інна Максакова. Суспільне Суми

31-го грудня син поїхав на службу. Новий рік родина зустріла вже без Дениса. Востаннє з сином, братом і нареченим зв'язувалися 14 січня. Загинув Денис Синявський 15 січня 2025 року на Дніпропетровщині.

“Це був FPV-дрон. Вони тільки-но повернулися, виконавши завдання, і приїхали до себе на місце базування. Одразу прилетів дрон. Загинуло їх двоє: Гена і Денис”, – згадує тато Дениса.

“Вже ввечері, о 17 я була на роботі, приїхали побратими з Запоріжжя і сказали: “Ваш син загинув як герой”, – говорить мама Дениса.

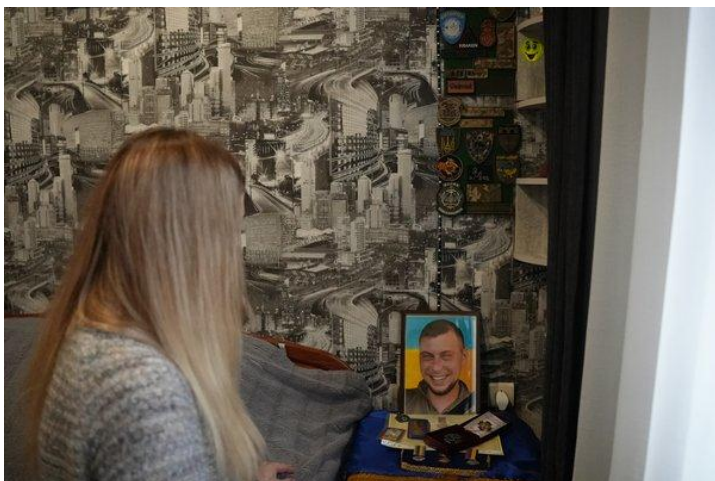
Інна Максакова. Суспільне Суми

У цій кімнаті все нагадує про коханого, ділиться Інна.

“Весь одяг його висить. Цей одяг він купив, бо хотів, щоб йому було комфортно. Він часто їздив в авто, водієм. Весь одяг його тут...”, – додає Інна Максакова, наречена Дениса.

Інна та Денис провели разом 11 років. На стінах та в альбомах – спільні світлини, що нагадують про цей період. На початку 2024 року Денис зробив дівчині пропозицію. Одружитися планували на початку весни 2025 року – не встигли.

“Він був на службі, рано-вранці сказав, що їде у справах. Я засмутилася, бо в мене був день народження, а він їде. Потім приїздить, дарує мені квіти. Відкриває шкатулочку, там каблучка. Дивиться і каже: “Я хочу, щоб ти була моєю”, – згадує Інна.

Інна Максакова. Суспільне Суми

Це – куточок пам'яті Дениса, говорить Інна.

“Це шеврони, які він збирав. Він дуже любив. І коли купив машину, вішав їх там. Кілька я купляла йому. Деякі дарували йому хлопці, деякі він носив з собою...Нагороди...Хотілося б, щоб він був живий, і ці нагороди були з ним поруч. Ще він купив камеру, коли вони їздили на передову, знімали відео”, – пояснює дівчина.

Шеврон у куточку пам'яті Дениса Синявського. Суспільне Суми

З коханим у них збігалися смаки, думки і плани. Інна має багато хобі, Денис, говорить, підтримував її в усіх.

“В мене мама в Польщі, тата немає. Він мені за друга, за подругу, він мені був як муза. Я захотіла займатися татуюваннями. Казав: “Все в тебе вийде”, – згадує Інна.

Родина Дениса Синявського. Суспільне Суми

Вона досі пише смс Денису: ділиться новинами, своїми планами і досягненнями. Вірить, що коханий читає їх і продовжує підтримувати. Родина Синявських кожен ранок починає зі збору підписів. Мріють, щоб Денис **посмертно отримав звання Героя України**. Він, кажуть, заслуговує цього, як і кожен чоловік, що віддав життя за Україну.